

Tilforordnede

i

den Kongelige Lands-Overret

samt

Hof- og Stadsret

i Kjøbenhavn

[Oversigtsbilleder](#)

Gjøre vitterligt: at Aar 1862 den 8de Juli blev i denne Ret foretaget Sagen:

A.S. No 446/1862 Cancelliraad, Procurator Nyholm, som Actor, contra Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliassen, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter, Arrestanten Johan Elias Ekmann og de Tiltalte Anne Johanne Hansdatter og Dyrlæge Lars Henrik Henriksen, Hvor da Actor, Cancelliraad Procurator Nyholm ved Fuldmægtig Böcher fremlagde Stævning og Indlæg med 12 Bilag. - Den fremlagte Stævning er saaledes lydende,

Tilforordnede i den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn

Gjøre vitterligt: at efter Begjæring af Procurator Nyholm som Actor imod

1. Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliassen,
2. Maren Kirstine Pedersen eller Peders Datter,
3. Arrestanten Johan Elias Ekmann,
4. Ane Johanne Hansdatter og
5. Dyrlæge Lars Henrik Henriksen,

der ved en inden Odense Herreds Extraret den 21 Mai dette Aar afsagt Dom er dømte respective til

1. at have sit Liv forbrudt og henlægges på Steile og Hiul.
2. at have sit Liv forbrudt og hendes Hoved at sættes paa en Stage.
3. at hensættes til Tugthusarbeide paa Livstid,
4. at hensættes i Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage og
5. at betale en Mulct af 50 rd til Odense Amts Fattigkasse;

samt Alle til at udrede Sagens Omkostninger, indstævnes herved i Henhold til det de Vedkommende ifølge Frdg af 31 Mai 1805 allerede givne Kald og Varsel de Tiltaltes Defensorer, nemlig

for Martinus Adolph Ekmann Procurator Herforth,

for Maren Kirstine Pedersen Procurator Christensen,

for Ane Johanne Hansdatter Regieringsraad Procurator Lindhard,

for Johan Elias Ekmann Procurator From,

for Dyrlæge Henriksen Procurator Møller til at møde for os i Extraretten der holdes i Raad og Domhuset her

i Staden Tirsdagen den 8de Juli dette Aar efterm. Klokken 1 ½, for at varetage de Tiltaltes Tarv og at paahøre Dom, hvorved Actor forventer den ovennævnte Dom skjærpet eller stadfæstet samt de Tiltalte

tilpligtede at udrede denne Sags Omkostninger, Alt efter nærmere ? og Paastand inden Retten. -

Forelæggelse eller ? er hævet? ved Frdg 3 Juni 1796.

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justitssecretairens Underskrift.

Kjøbenhavn, den 7/7 62

?

For Justitssecretairen

?

Eyermann
Fm.

Aar 1862 d. 7de Juli have vi underskrevne Stævningsmænd forkyndt denne Stævning for ombemeldte Tiltaltes beskikkede Defensorer Procurator Herforth, Christensen, Lindhard, From og Møller paa deres Bopæl og hver af dem Extract heraf leveret. -

Saa blev og af os betydet at Forelæggelse eller ? ? kan ventes ifølge Fr. 3 Juni 1796. Dette bevidne vi som edsvorne Stævningsmænd under vore ? og Segl -

P. V. Johansen

N. L. Nielsen

(LS)

(LS)

Fremlagt i den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 8 Juli 1862 ?

Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

Til Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsret. -

Som Actor mod

1, Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliassen (Ekmann)

2. Maren Kirstine Pedersen eller Peders Datter,

3. Johan Elias Ekmann,

4. Ane Johanne Hansdatter og

5. Dyrlæge Lars Henrik Henriksen

har jeg den Ære herved at fremlægge

A, Skrivelse til Retten fra Fyens Stiftamt med paategnet Actionsordre.

B, Underretsretsdomsacter.

C, Obductionsforretning, fremlagt i Acten S. 3 under Litr. A.

D, Et Hefte indeholdende de Side 3 i Acten under litr. B,C,D og E fremlagte Udskrifter.

F, Udskrift af forhøret fra 11 Juni 1856 til 2 Januar 1857 fremlagt S. 3 i Acten under Litr F.

G, Et Hefte med Paategning Bilag til Actors Indlæg, indeholdende de S. 25 i Acten under No 2,3,4 og 7 fremlagte Documenter med Bilag til det Sidstnævnte under 7 samt de S. 47 i Acten under No 8-13 fremlagte Documenter.

H, Forhøret fra 1ste Octobr. 1861 til 14 Marts 1862, fremlagt S. 25 i Acten under No 5.

I, Bilagene til samme, fremlagt sammested under No 6.

K, Et Hefte indeholdende de øvrige Bilag til Underretsdomsacten.

L, En Skrivelse til Retten fra Fyens Stiftamt af 25 Juni D. A. -

M-N, de ? fulgte Skrivelser fra Arrestanten M. A. Ekmann og fra Underdommeren. -

Nærværende Sag er paabegyndt imod M. A. Ekmann i Aaret 1855. - Han havde tidligere gjort sig skyldig i Hoer med Fruentimmeret Cathrine Marie Adolphsen, men Straffen herfor var ham eftergivet ved Kongelige Resolution af 3die Septbr. 1853, v. Bilag I. S. 369. - I Aaret 1855 blev han atter af Arrestant, ? M. K. Pedersdatter udlagt som Fader til et af hende født Barn v. Bil. D. S. 15, og ifølge Amtets Skrivelse af 8de

Septbr. 1855 (sammesteds S. 16) blev der angaaende denne Udlæggelse optaget ? i Bl. D indeholdende Forhør af 13 Septbr. (S. 11), af 10de Octobr. (S. 1-10) og af 2 Novbr. (S. 17-20) samt af 20 Novbr. (S. 21-59). - Men under disse Forhør nægtede Arrestanten Paterniteten, Arrestantinden forandrede sin første Angivelse og udlagde en Anden, og der blev Intet oplyst. - Under Forhøret begyndte det Rygte at omtales, at Arrestanten ved Gift skulde have ombragt sin Kone, der var død d. 7 Aug. 1855, og specielt i Anledning af dette Rygte blev der d. 17 Januar 1856 begyndt Forhør (D. S. 61 og følg.), hvorved der vel fremkom Indicier mod Arrestanten, men uden at det lykkedes at bringe ham til Bekjendelse eller at føre noget fuld Beviis. - (mon der mangler noget?)

efter Kl. 12 Juni 1827 samt i forbryderiske Pengeudpresninger. -

Efter hans Kones Død i August 1855 flyttede nemlig Arrestantinden til ham, og de boede sammen som Ægtefolk. - Ved Decret af 28 Jan. 1857 (Bl. J.S. 113) blev det dem paabudt at entholde sig fra hinanden, og da de ikke efterkom dette, bleve de idømte Straf for Overtrædelsen ved Underrets Dom af 3. October 1857 og Overretsdom af 18 Decbr. s. A. - Domsacterne m.v. vedkommende denne Sag findes i Bl. J. S. 47-113). - Den idømte Straf af 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød for hver blev exequeret (v. J 69), men de vedbleve desuagtet at boe sammen som hidtil. -

Fremdeles have de, da Arrestantinden med Gaardmand Martin Carsten Pedersen havde faaet et Barn, hvis Daabsattest findes i Bl. J. S. 367, afpresset Pedersen c. 800 Rd, for at Arrestantinden skulde udlægge Arrestanten som Barnefader og denne tie dertil, i hvilken Anledning Arrestantinden meddelte Pedersen den Erklæring, der findes Bl. J. S. 1. -

For dette sidste Forhold ere de dog ikke satte under Tiltale, undtagen forsaavidt Arrestantinden er tiltalt for urigtig Udlæggelse af Barnefader. -

Under Forhøret, begyndt den 1ste Octobr 1861, er det lykkedes efter vedholdende Benægtelse at bringe Arrestanten M. A. Ekmann til at tilstaae, at han allerede, medens hans Kone levede, stod i Forbindelse med Arrestantinden, og at han er Fader til det Barn, hvis Fødsel gav den første Anledning til Undersøgelsen imod ham, samt at han efter Arrestantindens Tilskyndelse har ombragt sin Kone med Gift, ligesom Arrestantinden er bragt til at tilstaae, at hun har tilskyndet Arrestanten til Mordet, at hun har begaaet flere Tyverier og at hun paa den anførte Maade har gjort sig skyldig i urigtig Udlæggelse af Barnefader, begge have tilstaaet at de vedvarende have overtraadt Decretet af 1857, hvorhos det er oplyst, at Arrestanten Johan Elias Ekmann har været meddelagtig i Mordet ved at forsyne Broderen med Giften, Endelig er det oplyst, at Ane Johanne Hansdatter, Arrestantindens Moder har gjort sig Skyldig i ulovlig Omgang med Hittegods og at Dyr læge Hans Henrik Henriksen har imod Kl. 1. April 1796 overladt J. E. Ekmann Giften. - M. A. Ekmann og Arrestantinden have atter villet tilbagekalde deres Tilstaaelser, forsaavidt Mordet angaaer, den Første i Forhør af 19 April d. A. (Bl. G No 8), den Sidste i Forhør af 25de f. M. (Bl. G. No 13). - Men til disse Tilbagekaldelser kan der efter L. 1-15-1 selvfølgelig intet Hensyn tages, saa meget mindre som de ikke bestyrkes af Noget som helst, men have alle Indicier imod sig, idet Alt, hvad der er oplyst, paa det bestemteste taler for deres Skyld, og de have afgivet deres Tilstaaelser gjentagne Gange og meget detailleret samt med kjendelig Anger, dette Sidste gjælder dog kun om Arrestanten. -

Med Hensyn til de nærmere Omstændigheder ved Forbrydelserne er der givet en aldeles klar og udtømmende Fremstilling i Underretsdommens Præmisser. - En Gjntagelse heraf vilde være til ingen Nytte og jeg skal derfor ikke yderligere vidtløftiggjøre Sagen med en saadan. - Jeg skal alene henholde mig til Dommen og dertil føre enkelte Bemærkninger og Henvisninger til Acterne.

Martinus Adolph Ekmann.

Hans Tilstaaelse findes i Bl. H. S. 250-59, S. 260-64, S. 278-79, S. 311-12, S. 314-323, S. 336-37 og 339, fremdeles har han, efterat han først i Forhøret den 3die Febr d. A. (H. S. 250 o fl) havde tilstaaet, gjentaget sin Bekjendelse udenfor Retten for mangfoldige Personer (v. Forhør af 13 Mai d. A. i Bl. K.). -

Arrestanten findes kun straffet efter de ovenanførte Domme i Bl. J. S. 47-113. - Hans Forklaring quoad generalia findes i Bl. F S. 11-12 og Bl. H S. 314 og følg. - Han ses ikke siden Dommen af 1857 at have havt Ophold udenfor Odense Herred. - En Straffeattest for ham fra Odense Byskrivercontours er fremlagt i Forhør af 19 April d. A. (Bl. G No 8) . -

Sammesteds er fremlagt en Erklæring om ham og om Arrestantinden fra Sognepræsten. Denne Erklæring samt Alt hvad der er oplyst om hans tidligere Vandel taler ikke for Skaansel, ligesaa lidt som hans Forhold under Forhøret. - Heller ikke hans Anger ved Tilstaaelsen synes at have betydet Meget, da han senere har forsøgt en løgnagtig Fragaalse.

Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter.

Arrestantinden har i Bl. H. S. 101-104 og 113-14 tilstaaet, at M. A. Ekmann før han gav Konen Giften, havde talt med Arrestantinden derom, men denne Tilstaaelse har hun atter tilbagekaldt S. 259-60, fuldstændig Tilstaaelse om hendes delagtighed i Mordet og navnlig om, at hun har tilskyndet Ekmann dertil, har hun afgivet S. 264-65, 267-69, 274-75, 288 og 291-97. - Om de i Dommen anførte Tyverier har hun afgivet Tilstaaelse S. 63, om Tyveriet fra Maren Hans Datter S. 69 om Tyveriet fra Poul Nielsen og S. 92 om Tyveriet fra C. Christophersen. - Endelig har hun tilstaaet den urigtige Udlæggelse af Barnefader S. 33-37. Hendes Forklaring quoad generalia findes i Bl. J. S. 103-4 og i Bl. H. S. 291 og følg., hendes Daabsattest Bl. J. S. 123 og en Straffeattest for hende i samme Bl. S. 119. - Om hendes tidligere Liv giælder det Samme som om M. A. Ekmann.

Johan Elias Ekmann

Denne har vedholdende nægtet at have været meddelagtig i Mordet, men Enhver, der læser Acterne, maa komme til den fuldstændigste Overbeviisning om hans Skyld. - Hans hele Vandel vidner allerede paa det stærkeste imod ham. Han er fra alle Sider fremstillet som en Person af den sletteste Character. - Alle Deponenter omtale ham som et Menneske, alle skyede, som fordrukken, slet i Opførsel mod sin Kone, og som en Fordærvelse og Smitte for hvem der kom i Berørelse med ham, det var efter Broderen M. A. Ekmanns Forklaring (H. S. 317 og følg.) først under Opholdet hos ham i Slesvig, at han blev forledet til Udsvævelser med det ryggesløse Liv, der førtes i Johan Ekmanns Huus, efter Forklaringerne om Arrestantens Forhold til Thomas Jørgensen og hans Kone havde denne Sidste tidligere været en ordentlig Kone og blev først drikfældig fra den Tid, Arrestanten blev Nabo med hendes Mand og daglig kom i deres Huus, see saaledes Henriksens Forklaring H. S. 182-83, hvormed kan sammenholdes Historien om, at Arrestanten engang hjalp Thomas Jørgensen med at binde Konen og kaste hende i en Grøft, ? Lit. J. S. 281 og 282. Hvilken Mening Folk i Almindelighed have havt om Arrestanten, sees ogsaa af de Rygter, der ere omtalte af flere Deponenter, at han skulde have dræbt Thomas Jørgensen, og at han skulde have beriget sig i Krigens ved at plyndre de Faldne.

Fremdeles vidner de Domme, der ere ham overgaaede (Bl. G. S. 35 & 37)

alle om en raa og voldsom Character.

Men Kronen paa det Hele sætter hans Forhold under Forhøret, han har her vedholdende og under de høitideligste Forsikringer og Paakaldelser af det Helligste nægtet nogensinde at have overleveret sin Broder Gift, hvilket Alt han senere har maattet tilstaae at være løgnagtigt.

Efter denne Tilstaaelse har han vedblevet det samme frække Benægtelsessystem, forsaavidt angaaer hans Hensigt med at give Broderen Giften. - Med hvor megen Styrke Dommeren end har fremhævet Alt, hvad der talte imod ham, og hvilke Modsigelser han har indviklet sig i, har Alt været ham ligegyldigt, nogen Forklaring af mindste Rimelighed har han ikke engang søgt at give - blot vedblevet at benægte.

Jeg haaber, at Beviset imod ham vil findes tilstrækkeligt. - Han har tilstaaet, at det var ham, der har givet Broderen Giften; og at han skulde have været uvidende om, hvortil den skulde bruges, synes umuligt.

Det Dølgemaal, han har søgt at lægge paa den førstnævnte Omstændighed, er et Indicium af den allerstørste Betydning. - Havde han kun givet Broderen Giften til dermed at forgive en Hund, var der ingen tænkelig Grund for ham til med en saadan Haardnakkethed at nægte det, hans Fremgangsmaade kan alene forklares af, at han har været sig en Forbrydelse bevidst. - For at skjule sin Deeltagelse i Mordet har han tillige søgt at forlede Dyrlæge Henriksen til løgnagtig Benægtelse v H. S. 185. - Til det stærke Beviis, der ligger i alt dette, kommer, at som anført alle Oplysninger om Arrestantens Character vidne om, at han er en Person, der maa ansees i Stand til Alt, at han bar Had til Broderens Kone, og navnlig, at han ved forskellige Ytringer har forraadt sit Kjendskab til Mordet, saaledes ved sine Ytringer ved Begravelsen til Skolelærer Gydesen (v H. S. 273 og 346), og til Kiesling (S. 172 og til Jfr. Olsen (S. 93-94 og 345) samt til

Dyrlæge Henriksen (S. 153 og 185-86) og endelig at Broderen saa bestemt har beskyldt ham. - Om Arrestantens Forklaringer under Forhøret henviser jeg navnlig til Bil. J. S. 37-38, Bl. H. S. 94, 112-113, 118-19, 123-27, 143-45, 149, 174, 184-85, 248, hvor han endelig har tilstaaet at have skaffet Giften, 276-78, 281-88, 300-309, 338-39 og 345-49, paa hvilket sidste Steder Dommeren har samlet og foreholdt Arrestanten Alt, hvad der taler imod ham. - Arrestantens Forklaring quoad generalia findes i Bl. H. S. 329-32. Han er tidligere idømt de Straffe, der ere anførte i Bl. G. S. 35. - Straffeattester for ham findes sammesteds S. 31-35 og S. 51-57, Daabsattest S. 49. -

Ane Johanne Hansdatter

Hendes Tilstaaelse findes i Bl H. S. 204 og 343, paa hvilket sidste Sted hun ogsaa har forklaret om sit tidligere Liv, en Daabsattest for hende er fremlagt i Bl. G. S. 27. - Hun har bestandig boet i Odense Herred. - I Dommen er det attesteret, at hun ikke tidligere er straffet. -

Dyrlæge Lars Henrik Henriksen

Han har fuldstændig tilstaaet at have overladt J. E. Ekmann Giften v. Bl. H. S. 71-73, 75-76, 81, 115-17, 149-53, 162-65, 181-84, 299-300, 309-11. - Som en Omstændighed, der taler imod ham, maa jeg fremføre, at han da han første Gang var i Forhør, har nægtet at have givet J. E. Ekmann Giften (v. Bl. F. S. 29 og Bl. H. S. 153). - Om Tiltaltes tidligere Liv sees Intet at være oplyst, men dette maa vel ogsaa efter Omstændighederne ansees for overflødig. Med Hensyn til Tiltaltes ovennævnte Fragaelse og til de Følger, hans Overtrædelse af Kl. 1 April 1796 har havt, synes den idømte Mulct, der er Minimum, at burde forhøies.

Jeg paastaaer de Ane Johanne Hansdatter og Dyrlæge Henriksen idømte Straffe skjærpede eller dog stadfæstede samt Underretsdommen for øvrigt stadfæstet. - Fremdeles paastaaer jeg mig tillagt Salair og indlader saaledes Sagen. - Kjøbenhavn d. 8 Juli 1862.
Ærbødigst
Nyholm ved L. Bøcker

Fremlagt i den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 8 Juli 1862.
? de Coninck

Den under A fremlagte Skrivelse fra Fyens Stiftamtmandskab, hvorpaa Actionsordren er tegnet, er saaledes lydende:

Hermed tillader jeg mig tjenstligst til den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stads Rets behagelige Foranstaltning at fremsende Underretsdomsacten med øvrige tilhørende Acter og Bilage i Justitssagen mod Martinus Adolph Eckmann eller Martinus Adolph Eliasen Eckmann, Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter, Johan Elias Eckmann, Ane Johanne Hansdatter og Dyrlæge Lars Henrik Henriksen. - Førstnævnte Act findes forsynet med de fornødne Paategninger dels omk Sagens Indstævning for velbemeldte Ret, dels om sammes Forkyndelse for de Vedkommende.
Fyens Stiftamthuus d. 25 Juni 1862.
I Unsgaard

Til Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsret.

Hr. Cancelliraad Procurator Nyholm beskikkes hermed til sam Actor herfor Retten at udføre den i forestaaende Skrivelse ommeldte Sag. -

Den fremsendte Underretsact følger hoslagt tilligemed en Skrivelse fra Fyens Stiftamt af 25de og den deri ommeldte, af Underdommerens Erklæring ledsagede Klage fra Arrest. M. A. Ekmann. -

Procurator Herforth er beskikket til Defensor for M. A. Ekmann, Pr. Christensen for Maren K. Pedersen, Pr. From for J. E. Ekmann, Regjeringsraad Pr. Lindhard for Ane J. Hansdatter og Pr. Møller for Dyrnlæge Henriksen. -

Den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kiøbenhavn, d. 28 Juni 1862.

Efter Rettens Anordning

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Lands Over- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 8 Juli 1862.

? de Coninck

Den under B fremlagte Underrettsdomsact i nærværende Sag følger denne Act forsynet med Paategning om Fremlæggelse. -

Den deri indførte Doms-Conclusion er saaledes lydende:

Thi Kjendes For Ret:

Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliassen (Ekmann) bør have sit Liv forbrudt og henlægges paa Steile og Hjul. -

Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter bør have sit Liv forbrudt og hendes Hoved at sættes paa en Stage.

Arrestanten Johan Elias Ekmann bør hensættes til Tugthuusarbeide paa Livstid.

Tiltalte Ane Johanne Hansdatter bør hensættes i Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage. -

Tiltalte Dyrnlæge Lars Henrik Henriksen bør betale en Mulct af 50 Rd til Odense Amts Fattigkasse. -

Alle af Actionen lovlige flydende Omkostninger, derunder i Salair til Actor Procurator Tommerup 24 Rd og i Salair til Defensorerne Procurator Petersen, Procurator Hansen, Procurator Kammerassessor Jespersen, Procurator Cloos og Prøveprocurator Borch 16 Rd, til den førstnævnte og 8 Rd til hver af de andre bør Arrestanten Martinus Adolph Ekmann, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen og Arrestanten Johan Elias Ekmann een for alle og alle for een at tilsvare, dog saaledes at de Tiltalte Ane Johanne Hansdatter og Dyrnlæge L. H. Henriksen in solidum med dem bør tilsvare hver for sit Vedkommende de af Actionen flydende Omkostninger samt hver 1/5 Deel af de Procuratorerne tilkjendte Salairer.

Det idømte udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og i øvrigt at efterkommes under Adfærd efter Loven. -

Dahlerup.

Ermann.

Lollesgaard

A.C. Møller

Anders Madsen.

De under C til K fremlagte og i Actors Indlæg specificerede Bilage, følge denne Act forsynet med Fremlæggelsespaategning. -

Den under L fremlagte Skrivelse til Retten fra Fyens Stiftamtmandskab af 25 Juni d. A., er saalydende:

I Forbindelse med den ved min Skrivelse af Dags Datum fremsendte Underrettsdomsact med Bilage i Justitssagen ctr Arrestanten Smed M. A. Ekmann m. Fl., for Giftmor m.v. tillader jeg mig herhos at fremsende et af vedkommende Underdommers Erklæring ledsaget Andragende, hvori den fornævnte Arrestant i forskjellige Henseender besværer sig med Hensyn til den mod ham under Sagens Gang udviste Behandling. -

Fyens Stiftamthuus, d. 25 Juni 1862.

I Unsgaard

Til Den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsover- Samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn 28 Juli 1862.

? de Coninck

Det medfulgte og fremlagte Andragende med Erklæring under M og N følge denne Act, forsynet med Fremlæggelsespaategning. -

Defensor, Procurator Herforth ved Fuldmægtig Lange begiærede Anstand til næst? Mandag, Defensorerne, Procuratorerne Christensen ved Fuldmægtig Lund, From ved Procurator Lihme, Lindhard ved Procurator Baastrup og Møller ved Fuldm. Hansen mødte.

Den begiærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 14de Juli:

Defensor, Procurator Herforth ved Fuldmægtig Lange begiærede 8 Dages Anstand paa Grund af Sagens Omfang.

Defensorerne, Procuratorerne Christensen ved Fuldm. Lund, From ved Procurator Larsen, Lindhard ved Procurator Baastrup, Møller ved Procurator Larsen og Actor ved Fuldmægtig Bøcher mødte.

Den begiærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 21de Juli:

Defensor, Procurator Herforth ved Fuldmægtig Lange fremlagde Indlæg med 1 Bilag.

Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

Idet jeg skal defendere Arrestanten Martinus Adolph Ekman, kan jeg ikke undlade at bemærke, at hvad jeg kan anføre til hans Forsvar ikke staaer i Forhold til den Tid, jeg har maattet anvende til at giennemgaae Sagens vidtløftige Acter eller til selve disses Omfang, og at min Hverv saaledes ikke har skiænket mig den Tilfredsstillelse, jeg kunde ønske. -

Da Arrestanten nemlig har afgivet en omfattende og detailleret Tilstaaelse, der bestyrkes af samtlige Sagens Omstændigheder, kan jeg selvfølgelig ikke have meget at udrette i hans Favaur. -

Forsaavidt Arrestanten senere har tilbagekaldt sin Tilstaaelse af Mordet paa sin Hustru og har anført forskellige Grunde for, at den først afgivne Tilstaaelse skal være urigtig, kan jeg kun henstille til den ærede Ret, hvorvidt den vil ansee disse for gyldige og tillægge Tilbagekaldelsen betydning. -

Skulle den ærede Ret, uanseet den skete Tilbagekaldelse dog finde Arrestanten skyldig i Mord, skal jeg in subridium? anføre at Omstændigheder, der tale til hans Undskyldning eller som dog i alt fald kunne anbefale ham til Benaadning.

Den første Anledning til Arrestantens Feiltrin var, at han efter sin Broder Johans Opfordring tog over til denne i Slesvig, hvor Johan i 1850 havde et Marketenteri, og hjalp ham med dettes Drift. - Han maatte han nemlig logere paa et Loft, hvor Broderens Folk laae imellem hinanden Mandfolk og Fruentimmere uden Hensyn til Kjønnet, hvorved han geraadede i et utugtigt forhold til en slesvigsk Pige Trine. - Da Broderen Johan efter Krigen flyttede til Middelfart og førte den nævnte Trine med sig og Arrestanten ligeledes var kommen Hjem igien til sin Kone, saae denne Trine i Middelfart og fæstede hende i sin Tjeneste, uden at Arrestanten vidste af det, og da Trine saaledes kom i Arrestantens Huus og daglige Omgang, faldt han paany i hendes Garn og det gamle Forhold imellem dem opstod atter. -

Hvoraf fulgte en anden Omstændighed, som i en væsentlg Grad fik Indflydelse paa Arrestantens senere Handlinger nemlig den, at hans Kone, som mærkede hans Forhold til Pigen, blev betagen af den hæftigste Jalousie og blev mistænkelig opfarende og uskaansom imod Arrestanten i den utaaligste Grad, saa at hans Hiem blev ham et højst ubehageligt Opholdssted. - At Konen udviiste et saadant Forhold imod Arrestanten er oplyst med flere Deponenters Udsagn (F.p. 14, 74 -169), der alle lyder ens, at Arrestantens Kone var et overordentligt hidsigt og opfarende Fruentimmer. -

Da Arrestantens huuslige Forhold nu engang vare blevne saadanne som anført, - skylden herfor kan ikke ene paabyrdes Arrestanten -, vil det let forstaaes, hvorledes han senere, efterat Pigen Trine var kommen

bort, kunde komme i et utilladeligt Forhold til Medtaltale Maren Kirstine Pedersdatter, der boede hos sine Forældre, Arrestantens nære Naboer. - Det er en psykologisk Kendsgjerning, at hvad der er forbudt bliver tiltrækkende, at Tvang, Control og Mistanke fremkalder Afsky, og medens Arrestanten saaledes muligviis slet ikke havde brudt sig om Maren Kirstine, om han havde været ugift, følte han sig nu som gift Mand tiltrukken af hende, idet hans egent utaaelige Kone maatte ved Modsætningen stille hende i et tillukkende Lys og bringe ham til paa Trods at søge hendes Selskab. - Det var efter Arrestantens Angivelse Maren Kirstine der først nærmede sig til ham, og hendes Moder gjorde Alt hvad hun kunde for at styrke Forbindelsen.

Arrestanten følte vel at han handlede urigtigt ved at indlade sig med Maren Kirstine, men det var ham ikke muligt at rive sig løs fra hende, idet navnlig i denne Kamp det ulykkelige Forhold til hans Kone svækkede ham og lammede hans Modstandskraft.

Da Forholdet til Maren Kirstine havde varet nogen Tid, fremkom hun med Forlangende om,, at han skulde skille sig af med sin Kone ved Gift.

Arrestanten nægtede først at ville dette, da han meente, at det var nok at hæve Ægteskabet ved Skilsmisse, men Maren Kirstine vilde ikke nøies hermed, da hun frygtede, at Arrestanten igjen skulde vende tilbage til Konen og fordrede stedse dennes Død. - Det var især efter at hun var kommen i Tjeneste hos Fru Crone i Odense, at hun idelig tilskyndede Arrestanten til at begaae Mordet og hun truede ham endog engang med, at hun vilde aflive sig selv, om Arrestanten ei skilte sig af med sin Kone. -

Da Arrestanten omsider havde givet efter for Maren Kirstines fordærlige Indflydelse og bekvemmet sig til at forgive sin Kone, fandt han virksom Bistand hos sin Broder Johan, da denne, i stedetfor at raade Arrestanten fra Gjærningen, strax og uden mindste Indvending var villig til at skaffe ham Giften, som han ogsaa senere leverede ham. -

Det vil af det Ovenanførte sees at Arrestanten er bleven dreven frem til sin Forbrydelse ved Omstændighedernes Magt, da samtlige de ydre Forhold, hvorunder han levede dels have udøvet et stærkt Tryk paa ham, dels have lettet ham Forbrydelsens Udførelse. - Hvad enten man er D? eller ikke, saaledes ved Bedømmelsen af Arrestantens Forbrydelse bør tages Hensyn til de Forhold og Omstændigheder under hvis Paavirkning han har handlet, saaledes at disse komme i Betragtning til Gunst for Arrestanten og til en skaansom Betragtningssmaaade af hans Færd. Arrestanten angrede øieblikkelig Mordet efterat det var begaaet og ønskede inderligt at kunne gjøre det uskeet og Underdommeren har bevirket (H p. 322) at Arrestanten efter Tilstaaelsen har viist lovende Anger og at han har Kjærlighed til sine Børn. -

Idet jeg anbefaler Arrestanten til den ærede Rets mildeste Dom og fremlægger min Ordre skal jeg hermed indlede Sagen forventende mig tillagt Salair. -

Kiøbenhavn, d. 21de Juli 1862.

Ærbødigst

Herforth

ved A Lange

Til Den Kongelige Landsøver- samt Hof-og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, d. 21 Juli 1862.

? de Coninck

Den fremlagte Defensionsordre er saaledes lydende:

Hr Procurator Herforth bliver herved beskikket til Defensor for Arrestanten Martinus Adolph Eliassen eller Ekmann, som af Actor Cancelliraad Procurator Nyholm tiltales for Giftmord, hoer og for at have siddet et Amtsdecret overhørig. -

Den Kongelige Landsøver- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kjøbenhavn, d. 28 Juni 1862.

Efter Rettens Anordning.

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, d. 21 Juli 1862.
? de Coninck

Defensor, Procurator Christensen ved Fuldm. Lund begiærede 8 Dages Anstand. -
Actor Cancelliraad Procurator Nyholm ved Fuldm. Bøcher, Defensorerne Procuratorerne From, Lindhard og
Møller ved Procurator Baastrup mødte. -
De begjærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 28de Juli:

Defensor, Procurator Christensen ved Prøveprocurator Sørensen fremlagde Indlæg med 1 Bilag. -
Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

For Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter, som tiltales for at have tilskyndet eller
tilraadet til Giftmord, for Tyveri, for at have siddet et Amtsdecret overhørig og for urigtig Udlæggelse af
Barnefader er jeg, efter Ordre som herved fremlægges, beskikket som Defensor. -

A. Giftmord

Det usædelige Forhold som i Forsommeren 1854 var opstaaet mellem Arrestantinden og medtiltalte Smed
Martinus A. Ekmann af Naarup, medens dennes Kone levede, bragte der Tiltalte til Ønsket om at indtræde i
Ægteskab sammen, til hvilken Hensigt Plan blev lagt til at forlade Landet og reise til Australien med et
Dampskib fra Assens hvor de ogsaa traf sammen paa aftalt Tid, men da medtiltalte Snedker Johan Ekmann,
som var medvidende om Planen havde forraadt denne saavel for Martinus A. Ekmanns Kone som for Maren
Kirstines Forældre, nedlagde disse Forbud mod Afreisen som de Tiltalte bleve nødsagede til at opgive. -
Da Forholdet mellem Arrestanterne fremdeles vedblev talte de, kort efterat Reisen var gaaet overstyr, om
at M. Ekmann skulde skille sig af med sin Kone ved Gift, navnlig forlangte hun det af ham under en Samtale
i hendes forældres Huus i Naarup, senere da hun var kommen til at tiene i Odense erindrede hun ham, naar
han besøgte hende, om at opfylde Løftet og endelig forlangte hun det af ham engang de vare ude i
Næsbyhoved Skov, idet hun yttrede, at dersom han ikke vilde gjøre det, vilde hun gjøre en Ulykke ved sig
selv, vide Actors H pag 101-104, 113, 114, 264, 265 og 267 hvor Arrestantindens Tilstaaelse foreligger. -
Arrestanten, som med sin Kone var i Odense Fredagen den 3 August 1855, havde de en Sammenkomst med
Arrestantinden hvor han underrettede hende om at han den Aften vilde give sin Kone Gift i et Glas Viin,
ligesom han, da han Mandagen derefter var i Odense, sagde Arrestantinden at han havde givet Konen
Giften i Vinen om Fredagen, ibd pg 268. -

Vel vidste Arrestantinden forud at Smed Ekmann vilde ombringe sin Kone med Gift og hun har ogsaa dertil
opmuntret ham, men da Arrestantinden allerede ved Drabet var blevet ham ligegyldig er der Vished for at
han ikke har udført Misgierningen paa Grund af Arrestantindens Opmuntring. - Det kan saaledes ikke
antages at Smeden Ekmann, efter i Uger og Maaneder at være skilt fra Arrestantinden som opholdt sig i
Odense, da han begik Mordet, var paavirket af Arrestantinden til Misgierningens Udførelse og hvorvidt hun
derfor efter det Fremførte kan ansees som psychologisk Aarsag til det af Ekmann begaaede Mord derom
henviser jeg i øvrigt til hvad hendes Defensor for Underretten i sit Indlæg indført i Actors Lit B pg 63-73 har
udviklet, idet jeg formener at de deri anførte Grunde ere saa vægtige, at Forordningen 4 October 1833 §§
26 og 25 cfr Loven 6-9-1 ikke kan blive anvendelig in casu, men at Arrestantinden i alt fald efter § 27 vil
være at ansee med en efter Rettens Skjøn afveiet arbitrair Straf. -

B Tyveri

Det er oplyst og af Arrestantinden vedgaaet at hun har begaaet 3 forskellige Tyverier, vide Actors Lit H pg
63, 69 og 92, men da disse angaar Bagateller og hun ikke tidligere er tiltalt eller straffet vil hendes
Strafskyld blive at bestemme efter Frdg 11 April 1840 § 1. -
Da Bestjaalne have frafaldet Erstatning. -

C, For at have siddet Amtets Decret af 28 Januar 1857 om at entholde sig fra Samliv med Smed Ekmann overhørig.

Herom henholder jeg mig i Et og Alt til hvad hendes Defensor for Underretten har bemærket, Actors Lit. B og 73 og 74, hvorefter jeg antager at Arrestantinden i dette Afsnit af Sagen ikke kan være at belægge med Straf.

D. urigtig Udlæggelse af Barnefader.

Da saavel Smed Ekmann, i hvis Huus Arrestantinden havde Ophold, som Morten Carsten Petersen fra Efteraaret 1859 til Foraaret 1860 begge pleiede legemlig Omgang med hende, er det højst menkeligt at afgjøre hvem af disse der var Fader til det Barn hun fødte i Januar 1861 og det kan selvfølgelig ikke godtgøres eller paastaaes at hun urigtig har udlagt Smed Ekmann som Barnefader tilmed da M. C. Pedersen har nægtet Paterniteten. -

Det ene Rette vilde have været at udlægge baade Martinus og Morten, hvilken Sidste rigtignok har givet Penge for ikke at blive udlagt som Fader. - At Martinus Ekmann, med hvem Arrestantinden tidligere har avlet 2 Børn, ogsaa er Fader til det omqvæstionerede Barn har Sandsynligheden for sig.

I dette Punkt kan der efter min Formening ikke blive Spørgsmaal om Strafskyld. -

Efter det Fremførte indstiller jeg Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter til Rettens mildeste Dom, og med Begiæring om at tilkjendes Salair indlader jeg Sagen. -

Kjøbenhavn, d. 28 Juli 1862.

Ærbødigst

Balthazar Christensen

ved N. Lund

Til Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 28 Juli 1862.

? de Coninck

Den fremlagte Defensionsordre er saaledes lydende:

Hr. Procurator Christensen bliver herved beskikket til Defensor for Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen som af Actor Cancelliraad Procurator Nyholm tiltales for at have tilskyndet til Giftmord, for Tyveri m.m. -

Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kjøbenhavn, d. 28. Juni 1862.

Efter Rettens Anordning

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 23 Juli 1862.

? de Coninck

Defensor, Procurator From ved Fuldmægtig Engberg begiærede 8 Dages Anstand.

Actor ved Fuldm. Bøcher, Defensorerne Procuratorerne Lindhard ved Procurator Baastrup og Møller ved Fuldm. Hansen mødte.

Den begiærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 4de August.

Defensor, Procurator From ved Fuldmægtig Engberg begiærede 8 Dages Anstand paa Grund af Sagens Vidtløftighed.

Actor ved Fuldmægtig Bøcher, Defensorerne, Procuratorerne Christensen ved Fuldm. Lund, Herforth ved Fuldm. Lange, Lindhard og Møller ved Prøveprocurator Sørensen mødte.
Den begiærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 11te August.

Defensor, Procurator From ved Fuldmægtig Engberg fremlagde Indlæg med 1 Bilag, med Bemærkning, at han havde tilstillet Procurator Lindhard Sagens Documenter.
Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

Som Defensor for Arrestanten, Snedker Johan Elias Ekmann, der tiltales for deelagtighed eller Medvideri i Giftmord, fremlægger jeg min Ordre.

Efterat Arrestanten i meget lang Tid havde nægtet at have modtaget Rottekrudt af dyrlæge Henriksen, hvilket denne havde foregivet, har han redelig i Forhør den 3die Februar dette Aar vedgaaet, at han har modtaget dette Rottekrudt af Henrichsens Kone og leveret det til sin Broder Medtiltalte Smed Martinus Adolph Ekmann, (Forhørsudskriften pg 42) men han har bestandig benægtet at Giften blev overlevet Broderen i den Hensigt at han dermed skulde forgive sin Kone, hvorom Arrestanten ikke vil have havt nogen som helst Formodning eller Kundskab og følgerig endnu mindre Deelagtighed.

Mod disse Benægtelser, som Arrestanten haardnakket er vedblevet, er der formeentlig ei fremkommet noget Beviis, og de ved det Oplyste fremkomne Indicier ere ei, saaledes som Underdommeren har antaget, tilstrækkelige til at domfælde Arrestanten. - Denne har anført som Grund til den af ham fremsatte Benægtelse af at have modtaget Giften hos Henriksen, at han, der vel havde hørt Rygtet om at Broderen havde forgivet sin Kone, frygtede for ved at tilstaae at bringe saavel Broderen som Madame Henriksen, af hvem han vil have modtaget Giften, i Forlegenhed, og denne Erklæring synes ei ganske Betydningsløs, navnlig naar hensees til det gode Forhold, der synes at have bestaaet mellem Brødrene. - Vel har Martinus Ekmann erklæret (Forhørsudskriften pg 253), at han havde meddelt sin Broder, nærværende Tiltalte, at det var hans Hensigt at forgive Konen og at han derfor anmodet ham om at forskaffe noget Rottekrudt, og at det derefter var at Giften blev skaffet tilveie; men ligesom denne Forklaring staaer i Strid med Martinus Ekmanns tidligere Forklaring, saaledes er denne atter modsagt ved den af Sidstnævnte efter Bilag G pg 15 afgivne forklaring, og i hvert Fald kan der paa dette Udsagn af Medtiltalte ei bygges noget Beviis. - Med Hensyn til den Brug, som Broderen Martinus vilde gjøre af den modtagne gift, har Arrestanten forklaret dels at den skulde anvendes til dermed at vadske Kreaturer, hvilket synes at have været almindeligt der paa Egnen, og dels til dermed at fange Ræve, og Skiønt dette udsagn blevet modsagt, er der dog ei tilveiebragt noget Beviis mod det af Arrestanten Anbragte. - Selv om der har existeret et mindre godt Forhold mellem Arrestanten og hans afdøde Broderkone, er det dog ingenlunde oplyst, at dette Misforhold var en saadan Beskaffenhed, at han af den Grund, skulde være behjælpelig med at skaffe hende af veien, hvori han ikke kunde have den mindste Interesse. -

Arrestanten har tværtimod bidraget til at Ægteskabet kom istand mellem Broderen og hans Afdøde (?-----?) Broder, ligesom han og ved flere Leiligheder synes at have taget hendes Parti, saaledes navnlig da han røbede den af Broderen paatænkte Reise til Australien, dog rigtignok først, efter at han havde været denne behjælpelig med at skaffe Pas. -

De af Arrestanten brgte Yttringer, hvoraf man har villet udlede hans Medvideri i Forbrydelsen, ere dels ei beviste og dels indeholde de Intet, hvoraf et saadant Medvideri kan udledes, idet han alene, ved at have hørt det om Broderens Forbrydelse circulerende Rygte, meget vel kunde blive betænkelig og brge slige Yttringer som "at han dog ikke havde forgivet sin Kone" og "at han Intet havde, der hvilede tungt paa hans Samvittighed. - Arrestanten har gjentagende Gange ved Samtale med sin Syster yttret, at han stod aldeles udenfor Sagen (v. J pg 356 og 60). - Derimod har Arrestanten ikke villet benægte, at han efterat Moret var begaaet har hørt dette omtale af Medtiltalte Stine Pedersen (H. pg 248,286 og 307), hvilken Indrømmelse imidlertid er benægtet af bemeldte Stine Petersen.

Skjønt Arrestantens tidligere Vandel ei har været aldeles glat? han har viist Trods og Opsætsighed og i Krigsaarene været mistænkt for at berige sig paa ulovlig Maade, har han dog ei været tiltalt eller overbeviist

om nogen Forbrydelse, og jeg paastaaer i Henhold til Foranstaaende Arrestanten frifunden for Actor Tiltale i nærværende Sag, idet jeg i ethvert Fald indstiller ham til Rettens mildeste Dom. -
Saaledes indledes idet jeg forventer mig Salair tilkjendt.

Kjøbenhavn d. 7 Aug. 1862.

Ærbødigst

H. M. From

ved

Engberg

Til Den Kongelige Landsover- Samt Hof- og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 11 Aug. 1862.

Eyermann

Fm.

Den fremlagte Defensionsordre er saaledes lydende:

Hr. Procurator From bliver herved beskikket til Defensor for Arrestanten Johan Elias Ekmann, som af Actor Cancelliraad Procurator Nyholm tiltales for Deelagtighed i Giftmord.

Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 28 Juni 1862.

Efter Rettens Anordning

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadset i Kjøbenhavn d. 11 Aug. 1862

Eyermann

Fm.

Defensor, Procurator Lindhard ved Prøveprocurator Sørensen fremlagde Indlæg med 1 Bilag.

Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

Som Defensor for den under nærværende Sag tiltalte Ane Johanne Hans Datter gift med Huusmand Peder Larsen af Naarup, skal jeg, næst herved at fremlægge den mig meddelte Ordre, tillade mig at bemærke Følgende:

Fornævnte Ane Johanne Hansdatter har ikke gjort sig skyldig i noget Tyveri, hvorom hun heller ikke i mindste Maade er overbeviist og hvis hun overhovedet vil være at straffe for den hende imputerede Forseelse vil denne i et hvert Fald kun kunne betragtes som ulovligt Omgang med Hittegods. Underdommeren har derfor med Rette kun anseet Tiltalte for at have gjort sig skyldig i ulovlig Omgang med Hittegods. - Men det forekommer mig, at Tiltaltes Brøde i saa Henseende er saare ringe, og at der i nærværende Tilfælde, naar man seer hen til, at Tiltalte maaske ikke engang vidste, at den Haarkjæde, hun ved den paagældende Leilighed fandt i Kirken, havde nogen Værdi, hvilket ogsaa riimeligviis er Grunden til, at hun ikke afleverede den til vedkommende Politikammer, men efter flere Aars Forløb forærede den til en Slægtning af sig, er Grund til at anvende den i Fr 11 April 1840 § 58 fastsatte mindste Straf nemlig 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød og med Paastand herom indlader jeg Sagen til den ærede Rets Dom, idet jeg beder mig tilkjendt Salair. -

Kjøbenhavn den 11 August 1862.

Ærbødigst

Lindhard

ved C. Torp

Til Den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, d. 11 Aug. 1862.

? de Coninck

Den fremlagte Defensionsordre er saaledes lydende:

Hr. Regieringsraad Procurator Lindhard bliver hermed beskikket til Defensor for Huusmand Peder Larsens Hustru, Ane Johanne Hansdatter af Naarup, som af Actor Cancelliraad Procurator Nyholm tiltales for Tyveri eller ulovlig Omgang med Hittegods. -

Den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kiøbenhavn, d. 28 Juni 1862. -

Efter Rettens Anordning

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, d. 11 April 1862.

? de Coninck

Actor ved Prøveprocurator Vestrup mødte. Defensor Procurator Møller ved Procurator Lihme begiærede 8 Dages Anstand. -

Defensorerne Procuratorerne Herforth ved Fuldm. Lange og B. Christensen ved Fuldmægtig Lund mødte.

Den begiærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1862 d. 18de August:

Defensor, Procurator Møller ved Prøveprocurator Sørensen fremlagde Indlæg med 1 Bilag.

Det fremlagte Indlæg er saaledes lydende:

Under nærværende Sag har jeg den Ære at give Møde som beskikket Defensor for Dyr læge Lars Henrik Henriksen af Odense, der ved den indankede Underrettsdom er anset med en Odense Amts Fattigkasse tilfaldende Mulct af 50 rd for Overtrædelse af Frl 1 April 1796. - Min Ordre fremlægges hermed. - Tiltalte har selv tilstaaet at have oveerladt Arrestanten J. E. Ekmann 1 ½ Unze hvid Arsenik for Betaling men da det, ifølge hvad hans beskikkede Defensor for Underretten Procurator Borch, har anført, var meget almindeligt paa den Tid da Tiltalte udleverede Giften, at Dyr lægerne udleverede Arsenik til brug for syge Kreaturer, formener jeg, at Tiltalte maa være at frifinde for Actors Tiltale.

In subsidiium skal jeg tillade mig at indstille Tiltalte til den ærede Rets mildeste Dom idet jeg bemærker, at han ikke har vidst Andet end at Ekmann vilde bruge Giften til dermed at vadske syge Kreaturer. -

Jeg indlader saaledes Sagen imod Exception mod Actors Anbragte og med Paastand om Salair.

Kiøbenhavn, d. 14 Aug. 1862.

Ærbødigst

M Møller

ved Chr. Hansen

Til Den Kongelige Lands Over- samt Hof- og Stadsret. -

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, d. 18 Aug. 1862.

? de Coninck

Den fremlagte Defensionsordre er saaledes lydende:

Hr Procurator Møller bliver hermed beskikket til Defensor for Dyr læge Lars Henrik Henriksen som af Actor Cancelliraad Procurator Nyholm tiltales for Overtrædelse af Frdg 1ste April 1796 om Forhold med Gift. -

Den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kiøbenhavn, d. 28 Juni 1862.

Efter Rettens Anordning

? de Coninck

Fremlagt i den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, d. 18 Aug. 1862.

? de Coninck

Actor ved Prøveprocurator Vestrup equiperede og indlod. -
Defensorerne Procuratorerne Herforth ved Fuldm. Lund, From ved Fuldm. Engberg og Lindhard ved
Procurator Lihme mødte. -
Retten optog Sagen.
aar 1862 d. 7de Octobr blev i denne Sag afsagt følgende

Dom:

Under nærværende fra Odense

Herreds Extraret hertil indankede Sag tiltales Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Eliasen for at have bibragt sin afdøde Hustru Oline Marie Olsen Arsenik og dermed fremkaldt hendes Død, samt for Hoer og for at have siddet Amtets Decret af 28de Januar 1857 om at entholde sig fra Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter overhørig, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter for at have tilskyndet eller tilraadet til Giftmord, for Tyveri, for at have siddet ovenberørte Amtsdecret overhørig samt for Meddelagtighed eller Medvideri i Giftmord, Tiltalte Anne Johanne Hansdatter, Huusmand af Naarup, Peder Larsens Hustru, for Tyveri eller ulovlig Omgang med Hittegods og Tiltalte, Dyr læge Lars Henrik Henriksen for Overtrædelse af Bestemmelserne i Frd 1ste April 1796 om Forhold med Gift.

Ved den førstnævnte Arrestants og Arrestantindens med det i øvrigt Oplyste stemmende Tilstaaelse er det godtgiort, at han allerede i aaret 1854, da hans Hustru endnu levede, havde indladt sig i en usædelig Forbindelse med Arrestantinden, og at de, da hans Hustru var bleven vidende herom og dette havde givet Anledning til forskellige hæftige Optrin, som forbittrede hans huuslige Liv, besluttede at forlade Landet og tage til Australien, men da arrestantens Broder Medtiltalte Johan Elias Ekmann, som havde været dem behjælpelig med at skaffe Pas og tage Billet til Reisen, havde forraaet Sagen for Arrestantens Hustru og for Arrestantindens Forældre, blev Reisen forhindret. - De fortsatte imidlertid strax Forbindelse og Arrestantinden opfordrede nu Arrestanten til at forgive sin Hustru, hvormed hun uagtet Arrestanten erklærede at ville lade sig skille ved hende, vedblev, da hun frygtede for, at han ellers skulde vende tilbage til sin Hustru og det var hendes Ønske at blive gift med ham.

Da Arrestantinden fra Mai 1855 var kommen til at tjene i Odense, besøgte han hende hyppigt der og hun overhængte ham da ideligt med Anmodningen om at forgive sin Hustru idet hun endog efter hans Udsigende hvilket hun ikke bestemt har turdet modsige, truede med i modsat Fald at tage Livet af sig. - Da hans Hustru tilmed var af en meget heftig Character og ofte bebreidede ham hans Forhold til Arrestantinden, hvorfor hans huuslige Liv vedblev at være ham utaaeligt, besluttede han endelig, efterat han af sin Broder, Arrestanten Johan Elias Ekmann havde faaet overladt 1 ½ Unze Arsenik, som denne havde faaet udleveret af Tiltalte, Dyr læge Henriksen, at efterkomme Arrestantindens Opfordring om at forgive sin Hustru, hvisaarsag han, da han 23de August 1855 var reist til Odense med bemeldte sin Hustru, have medtaget Giften, som han til dette Øiemed havde havt beroende i sot Huus i flere Maaneder og som han da ville søge Leilighed til at bibringe hende, hvorom han samme Dag under en Sammenkomst med Arrestantinden underrettede denne. - Denne

(her mangler en side)

følte han efter sin Forklaring Ildebefindende og kastede et Par Gange op, hvorimod hans Hustru Intet feilede førend sin Hjemkomst og først henad Natten eller Morgenen fik heftige Brækninger med andre Symptomer paa Forgiftning, hvorfor Arrestanten den paafølgende Dag henvendte sig til Lægen, som han imidlertid ikke anmodede om at indfinde sig, men som gav ham noget Medicin, men d. 7de August om Morgenen afgang hun ved Døden.

Der udbredte sig strax det Rygte, at hun var forgiven, og Liget, som var begravet d. 11 August 1855, blev derfor atter opgravet d. 8 Mai 1856 for at obduceres, og den derefter foretagne Undersøgelse gav saavel efter de obducerende Lægers, som efter det Kongelige Sundhedscollegiums Erklæring det Resultat, at det ikke kunde betvivles, at hun var død som Følge af en Arsenikforgiftning. -

Kort efter Hustruens Død flyttede Arrestantinden, som d. 26 August 1855 havde født et Barn, til hvilket Arrestanten udlagdes som Fader, sammen med Arrestanten og uagtet det ved Amtets Decret af 28 Januar

1857 paalagdes dem at entholde sig fra hinanden, ere de, ogsaa efterat de ved nærværende Rets Dom af 18 December 1857 ere blevne ansete hver med 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Overtrædelse af Decretet, vedblevne deres forargelige Samliv. -

Arrestanten, som, efter længe haardnakket at have nægtet at være skyldig i det ham paasigtede Hoer og Giftmord, endelig d. 3die Februar d. A. tilstod det, hvilken Tilstaaelse, der er bestyrket ved samtlige i Sagen tilveiebragte Oplysninger, han i de følgende Forhører gientagne Gange har vedgaaet, har senere atter tilbagekaldt sin Forklaring herom, men i Henhold til L. 1-15-1 vil der intet Hensyn kunne tages hertil, og det maa derfor billiges, at Arrestanten som er født d. 11 November 1855 (1815) og ved allerhøieste Resolution af 3die Septbr. 1853 har erholdt Straffen for et tidligere begaaet Hoer eftergivet, men med den ovenanførte Undtagelse, ellers ikke tidligere har været tiltalt eller straffet, er for det forøvede Giftmord ved den ? Dom anseet efter Frdg 4 October 1833 § 10 cfr. L. 6-9-12 og Frdg 24de Septbr. 1824 med at have sit Liv forbrudt og henlægges paa Steile og Hiul, ved hvilken Straf den for det begaaede Hoer og for Overtrædelse af Amtsdecretet forskyldte absorberes. -

Arrestantinden, hvis senere Tilbagekaldelse af den af hende afgivne ovenfor referede Tilstaaelse om hendes Deelagtighed i Giftmordet i Henhold til L. 1-15-1 ikke kan komme i Betragtning, er endvidere ved hendes egen med det i øvrigt Oplyste stemmende Tilstaaelse overbeviist at have gjort sig skyldig i Tyveri, idet hun har frastaaet Maren Hansdatter noget Sengeomhængstøi af Værdis 4 Rd, Poul Nielsen et Par Buxer af Værdi 1 Rd og Kiøbmand Christophersen et til 8 sk vurdere Lommetørklæde og 5 Mk uden at der med disse Tyverier har været forbundet qualificerende Omstændigheder. - De Bestialne have frafaldet Krav paa Erstatning. -

Endelig har hun vedgaaet urigtigen at have udlagt den førstnævnte Arrestant som Fader til det af hende den 17 Januar f. A. fødte Barn, uagtet dette efter hendes Paastand er avlet med en Anden. -

Arrestantinden, der er født den 24 Juni 1834 og med foranførte Undtagelse ikke tidligere tiltalt eller straffet, er ved den indankede Dom for hendes Deelagtighed i Giftmordet rettelig anseet efter Frdg 4de Octobr 1833 §§ 26 og 25 cfr L. 6-9-1 og Frdg 24de Septbr 1824 med at have sit Liv forbrudt og hendes Hoved at sættes paa en Stage, ved hvilken Straf der af hende for Tyveri, Overtrædelse af Amtsdecretet og urigtig Udlæggelse af Barnefader forskyldte absorberes. -

Arrestanten Johan Elias Ekmann har efter langvarig benægtelse endelig vedgaaet at have overladt sin Broder, den ovennævnte Arrestant, 1 ½ Unze Arsenik, men skiændt hans Broder har forklaret, at han sagde til nærværende Arrestant at han vilde bruge Arsenikken til dermed at forgive sin Hustru, har han vedholdende benægtet at have været vidende her

om, hvorimod hans Broder skal have sagt til ham, at han vilde forgive Ræve eller Hund med det, hvorhos han som Grund til sin tidligere Benægtelse af, at have overladt Broderen Giften, har anført, at han, som var bleven underrettet af Arrestantinden Maren Kirstine Pedersdatter om det begaaede Giftmord, ikke ved sin Forklaring vilde bringe sin Broder i Ulykke. -

Vel har Arrestantinden benægtet at have givet ham saadan Underretning, ligesom det maatte vække hans Mistanke, at Broderen, som selv kunde have kiøbt Arsenikken, henvendte sig til ham herom, og forskjellige Ytringer, som Arrestanten kort efter Mordet skal have ladet falde, tyde ogsaa paa, at han har havt Kundskab om det, men disse Omstændigheder skiønnes dog ikke at være tilstrækkelige til, som ved Underrettsdommen statueret, at ansee ham som Medskyldig i Mordet, og han, som er født den 3die Februar 1807 og gientagne Gange har været anseet med Fængsel paa Vand og Brød for fornærmeligt Forhold mod forskellige Autoriteter, vil derfor være at frifinde, dog efter Omstændighederne kun for Actors videre Tiltale. -

Underrettsdommen ved hvilken han er anseet med Tugthusarbejde paa Livstid, vil derfor for saavidt være at forandre. -

Hvad angaaer Tiltalte Anne Johanne Hansdatter, Huusmand Peder Larsens Hustru, som er døbt den 3die Juni 1809 og ikke tidligere tiltalt eller straffet, da er det ved hendes egent med det i øvrigt Oplyste stemmende Tilstaaelse godtgjort, at hun har taget og beholdt et til 3 Rd vurderet Haarkiæde med Guldlaas, som hun ved en Barnedaab fandt i Kirken paa Gulvet i den Stol, hvor hun sad tilligemed en anden Kone, som havde tabt Kjæden der, og da der efter Omstændighederne ikke findes aldeles tilstrækkelig Grund til at

forkaste hendes Forklaring om, at hun troede at den ved en tidligere Leilighed var tabt der af en Anden, maa det billiges, at hun ved den indankede Dom er anseet efter Frdg 11 April 1840 § 58 med en Straf, som passende findes bestemt til 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. - Paastand om Erstatning for Kjæden er af Ejerinden frafalden.

Hvad endelig angaaer Tiltalte Dyrslæge Henriksen, da er det af ham efterat han først i længere Tid havde nægtet saadant, vedgaaet, at han har solgt Arsenik til Arrestanten Johan Elias Ekmann og for denne Overtrædelse af Bestemmelserne i Frd. 1 April 1796 § 1 er der retteligen idømt ham en Mulct til Odense Amts Fattigkasse, som dog efter Omstændighederne findes at burde bestemmes til 100 Rd, ? at der ved den indankede Dom er fastsat til 50 Rd. -

I Henseende til Bestemmelsen af Actionens Omkostninger vil Underrettsdommen ligeledes være at stedfæste, dog at der endvidere tillægges Procurator Saxtorph for hans Møde ved Nyborg Kiøbstads Politiret d. 25de Novbr 1856 et Salair af 2 Rd, hvorfor Arrestanterne og de Tiltalte ville have paa samme Maade som ved Underrettsdommen i Henseende til de øvrige Omkostninger er bestemt, at udrede Salair til Actor og Defensorerne for Overretten, Cancelliraad Nyholm og Procuratorerne Herforth, Christensen, From, Lindhard og Møller, som bestemmes til 15 Rd for hver af de 4 Første og 5 Rd for hver af de 2 Sidste. Sagens Behandling i 1ste Instans og den befalende Sagførelse for begge Retter har været lovlige. -

Thi kjendes for Ret:

Arrestanten Johan Elias Ekmann bør for Actors videre Tiltale i denne Sag fri at være. - For øvrigt bør Underrettsdommen ved Magt at stande, dog saaledes at den Tiltalte, Dyrslæge Lars Henrik Henriksen idømte Mulct bestemmes til 100 Rd, og at der tillægges Procurator Saxtorph i Salair 2 Rd. -

Actor og Defensorerne for Overretten, Cancelliraad Nyholm og Procuratorerne Herforth, Christensen, From, Lindhard og Møller, tillægges i Salair de 4 Førstnævnte hver 15 Rd og de 2 Sidstnævnte hver 5 Rd, som tilligemed de ovenmeldte 2 Rd til Procurator Saxtorph, udredes af Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliasen, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter, Arrestanten Johan Elias Ekmann og de Tiltalte Anne Johanne Hansdatter og Dyrslæge Lars Henrik Henriksen paa samme Maade som i Henseende til de øvrige Actionsomkostninger er bestemt. -

Den idømte Mulct at udredes inden 8 Uger efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i hele at efterkommes under Adfærd efter Loven. -

Denne Sag har til Votering Circuleret saaledes:

Modtaget d. 18de og afsendt d. 28 Aug. 1862	Schlegel
Modtaget d. 28 Aug. og afsendt d. 7 Septb. ? Seidelin	
Modtaget d. 7de Septb og afsendt d. 17de s. M.	Lütken
Modtaget d. 17de Septb og afsendt d. 30te s. M.	Skeel
Modtaget d. 1ste Oct og afsendt d. 7de s. M.	Repholtz

???

Afsendt til Fyens Stiftamtmandskab fra den Kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitscontoir i Kjøbenhavn, d. 11te Octob 1862.
? de Coninck

Indstævning

